

Enos och vår lille son i min berättelse, har vi som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga känt den vända som kommer av andlig oviss-het och synd. Vi har också upplevt reningen, sinnesfriden, den andliga läkedomen och förnyelsen och den vägledning som kommer först genom att lära och följa Frälsarens evangeli-ums principer.

Jesu Kristi försoning erbjuder den rening som behövs för att man ska bli ren, den lindrande salva som läker andliga sår och tar bort skuld, samt det skydd som hjälper oss vara trofasta i både goda och dåliga tider.

Det finns absolut sanning

För er släktingar och vänner som inte är medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga har jag försökt förklara de grundläggande anledning-arna till att vi är missionerar.

Absolut sanning finns i en värld som alltmer föraktar och avfärdar absoluta sanningar. En dag i fram-tiden ”skall alla knän böja sig” och ”alla tungor bekänna, Gud, Fadern, till ära, att Jesus Kristus är Herren” (se Fil. 2:10–11). Jesus Kristus är absolut den Evige Faderns enfödde Son. Som medlemmar i hans kyrka vittnar vi om att han lever och att hans kyrka har återställts i sin helhet i vår tid.

Den inbjudan vi ger er att få veta mer om och pröva vårt budskap kom-mer av de positiva verkningar som Jesu Kristi evangelium haft i våra liv. Ibland kan vi vara klumpiga, burdusa eller för envisa i våra försök. Vår enkla önskan är att berätta för er om de sanningar som är av största värde för oss.

Som en av Herrens apostlar, och med all min själs styrka, vittnar jag om hans gudomlighet och att han är verk-lig. Och jag inbjuder er att ”komma och se” (se Joh. 1:39) i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

President Thomas S. Monson

Tills vi möts igen

Må vi alla begrunda sanningarna vi har hört och må de hjälpa oss bli ännu mer ståndaktiga lärjungar.

Mina bröder och systrar, vi har upplevt två härliga dagar med inspirerade budskap.

Våra hjärtan har berörts och vår tro har stärkts när vi tagit del av anden som har varit närvarande under kon-ferenssessionerna. När vi nu avslutar konferensen tackar vi vår himmelske Fader för hans många välsignelser till oss.

Vi har blivit upplyfta och inspire-rade av den vackra musik som fram-förts under sessionerna. Bönerna som uppsänts har fört oss närmare himlen.

Jag vill uttrycka hela kyrkans innerliga tacksamhet mot våra bröder som har avlösts under konferensen. Vi kommer att sakna dem. Deras bidrag till Herrens verk har varit enormt och kom-mer att märkas i generationer framåt.

Linda K. Burton

Hjälpföreningens generalpresident

Må vi återvända till våra hem med beslutsamhet i hjärtat att vara lite bättre än tidigare. Må vi vara lite vänligare och mer omtänksamma. Må vi nå ut i hjälpsamhet, inte bara till våra medsyskon utan också till dem som inte delar vår tro. Må vi visa respekt för dem när vi umgås med dem.

Det finns de som kämpar varje dag med provningar. Låt oss visa dem vår omsorg och ge en hjälpsam hand. När vi bryr oss om varandra blir vi välsignade.

Må vi tänka på de äldre och hembundna. När vi tar oss tid att besöka dem känner de att de är älskade och uppskattade. Må vi följa uppmaningen att "hjälpa de svaga, lyfta upp händerna som hänger ned och stärka de matta knäna".¹

Må vi vara ett ärligt och redbart folk som försöker göra det rätta, alltid och under alla omständigheter. Må vi vara trofasta Kristi efterföljare, föredömen i rättfärdighet och lysa "som stjärnor i världen".²

Mina bröder och systrar, jag tackar er för era böner å mina vägnar. De stärker mig och lyfter mig medan jag av hela mitt hjärta strävar att göra Guds vilja och att tjäna honom och att tjäna er.

När vi nu lämnar den här konferensen nedkallar jag himlens välsignelser över var och en av er. Må de av er som är långt hemifrån återvända hem i säkerhet och finna allt i sin ordning. Må vi alla begrunda sanningarna vi hört och må de hjälpa oss bli ännu mer ståndaktiga lärjungar än vi var när konferensen började.

Under tiden, tills vi möts igen om sex månader, ber jag att Herrens välsignelser ska utgjas över er, ja, över oss alla, och jag gör det i Jesu Kristi, vår Herre och Frälsares heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se L&F 81:5.

2. Fil. 2:15.

Förberedda på ett sätt som aldrig tidigare hade förekommit

Må vi förbereda oss att värdigt ta emot frälsande förrättningar droppe för droppe och helhjärtat hålla tillhörande förbund.

När vår yngsta dotter kom hem efter sin första skoldag frågade jag: "Hur gick det?"

Hon svarade: "Det gick bra."

Men nästa morgon när jag väckte henne för att hon skulle gå till skolan lade hon armarna i kors och sa bestämt: "Jag har redan varit i skolan!" Tydligt hade jag inte förberett henne eller förklarat att man inte bara går till skolan en gång utan att hon förväntades gå till skolan fem dagar i veckan i många, många år.

När vi begrundar principen av att vara förberedd, föreställ er med mig följande händelse. Du sitter i det celestialet rummet i templet och ser hur brudpar vördnadsfullt visas in eller ut medan de väntar på att bli vigda för tid och all evighet. En brud kommer in i det celestialet rummet hand i hand med sin älskling. Hon bär en enkel men vacker tempelklänning och hennes leende är lugnt, fridfullt och varmt. Hon är välvårdad utan att

vara uppseendeväckande. Hon sätter sig, ser sig om och känner sig plötsligt överväldigad. Hennes tårar verkar komma på grund av den förundran och vördnad hon känner för både platsen hon är på och den heliga förrättning som väntar henne och hennes livs kärlek. Hennes uppträdande verkar säga: "Jag är så tacksam för att jag är här i Herrens hus i dag, redo att påbörja en evig resa med en älskad evig livskamrat." Hon verkar vara förberedd för mycket mer än bara en händelse.

Vårt söta barnbarn i tonåren lämnade nyligen en liten lapp på min kudde där det stod: "Det som slår mig när jag kommer in i templet är den fridfulla och kärleksfulla anda som råder där ... Man kan besöka templet för att få inspiration."¹ Hon har rätt. Vi kan få inspiration och uppenbarelse i templet, och kraft att handskas med livets motgångar. Det hon lär sig om templet när hon regelbundet tar med